

богове, па щемъ сврьшимъ съ исторіѣ-тѣ на полу-
богове-ты и на юнацы-ты, кои-то стоять посрѣдь
между богове-ты и хора-та, и кои-то по рожденіе-
то си и по нѣравы-ты си сѫ отъ едны-ты и отъ
другы-ты.

ЗА СѢДБѢ-ТѢ.

Свята-та вѣра ны учи, че Единый Всемогющъ
Богъ управляетъ свѣта, и че Негова-та воля оправя
сѫдбѫ-тѣ на народы-ты и на хора-та. Тя ны учи
еще, че Той не е непрѣклоненъ и че ные можемъ го
омилостиви и испроси милости-ты Му съ наши-ты
молбы. Народи-ти, кои-то бѣхъ изгубили познаніе-
то на Истиннаго Бога, при всичко това, не могли да
помыслять, че свѣтъ-тѣ е оставенъ на случай или
на прищѣвкы-ты (каприціи) на богове-ты, плѣны съ
грѣхове и съ пороцы, ако и да гы обожявали въ го-
лѣмѣ-тѣ си слѣпотѣ. Другочны-ты хора като да бѣ-
хъ запазили единъ тъменъ наумъ за Провидѣніе-то,
поставяхъ надъ себе и надъ самы-ты богове едно
всемогюще, нѣ слѣпо а непрѣклонно божество. Това
божество нарекохъ Сѫдбѣ или Урисницѣ и натури-
хъ му за бащѣ Хаоса и за майкѣ ношь-тѣ, кои-то
были древни богове по-прѣжни по рожденіе отъ всич-
ки другы.

Хаосъ-тѣ и Ношь-та сѫ единичкы-ты богове,
кои-то нѣмали начяло; нѣ тїи имали край. Хаосъ-тѣ
загынѣль по създаніе-то а Ношь-та по свѣтлинѣ-тѣ.

Вси други богове имали си начяло нѣмали
да умрѣть; тѣхъ наричаяхъ безсмертны.

Истинный Богъ не е ималъ начяло и не ще има
конецъ; Той е вѣченъ. Древны-ты хора за вѣченъ
не мыслили ни единъ богъ, зачто-то Хаосъ и Ношь-